

TIN CANS

Written by

Lukas Buys

Lukas Buys
Pervijzestraat, 2600 Berchem
+32 494/32.67.48

INT. POLYVALENTE ZAAL - NACHT

Een stoffige gymzaal, houten vloer. Een cirkel van een vijftiental mensen op vouwstoeljes.

STILTE, enkel wat GEPIEP en GESCHUIFEL.

Een vader-Abraham-type met notitieblok kijkt net als iedereen naar die ene lege stoel.

KOFFIEPOT terug in de machine. GEKRAAK van een koekjesverpakking.

PETER, een dertiger in kostuum met het hemd uit de broek, ploft neer. Plaatsts de hete koffie naast zijn stoelpoot. Blaast op zijn hand...

EXT. WEEKENDVERBLIJF - AAN VUUR - NACHT

Een hand knellend om een dikke, brandende tak. Knokels witgespannen. Een LAAIEND, KNETTEREND vuur manifesteerd Peter. Ogen op uitbarsten, vol woede en vuur... standhoudend tegenover twee personen.

INT. POLYVALENTE ZAAL - NACHT

Peter, croissant in zijn mond maar niet bijtend.

BART schrijft iets neer op zijn notiblok en..

BART

Ok, Peter. Kan je beginnen bij--

PETER

Uiteraard ga ik beginnen bij het begin. Wel dus vorig weekend--

IEMAND staat recht en gaat richting de koffietafel.

IEMAND

Sorry ik ga ook nog snel iets voor te drinken nemen.

PETER

Ja doe maar, dit is totaal niet belangrijk hoor.

IEMAND

Sorry, mijn keel, ik heb--

PETER

Cava jom, we zijn hier niet om vrienden te maken he.

Peter merkt tussen gestockeerde stoelen en banken een WHITEBOARD op..

INT. HUIS PETER - BUREAU - NACHT

.. een WHITEBOARD met een schema op, Peter werkt er verder aan.

AANZOEK --> **VRIENDSCHAPPEN OPKRIKKEN** --> TROUW (VRIENDEN TERUG, **COLLEGA'S OOK**)

I/E. WAGEN PETER - NACHT

In een kofferruimte, een openstaande kartonnen doos met verschillende lege conservenblikken, verroest, proper, uitgebrand, ...

GEKOLK van steekvlammen, GELACH, GEPLONS, GEBRUL

INT. WERK PETER - DAG

Kantoor tl-licht op ILSE, een vrouw met de looks van een overrijpe kassierster.
Tegen een COLLEGA..

ILSE

Zelfs meer dan een baas, een vriend.

COLLEGA

Echt een grote meneer.

INT. POLYVALENTE ZAAL - NACHT

Peter staart naar een roestplek op zijn hemd.

Hij kijkt op, vindt Bart, en--

INT. WERK PETER - DAG

De moderne versie van een saaie, grote kantoorverdieping. Hokjes uit glas en hout, oncomfortabele stoffen zithoekjes, de standaard kantoorplant in een hoekje. Een glazen hoekkantoor is--

PETER'S BUREAU

Een aparte, glazen ruimte met gesloten blinderingen. Peter doorgezakt in zijn stoel met hoofdtelefoon op aan het werk.

GEKLOP.. Peter zet zich recht.

Een WERKNEMER komt binnen. Peter, met de ogen weer op zijn scherm, gebaart hem terug buiten en de kegel naast de deur mee te nemen.

Weer doorgezakt in zijn stoel
 enkele laatste typ acties
 Laptop dicht
 Blinderingen omhoog.

OP DE WERKVLOER

Peter komt uit zijn bureau, zet de kegel weer binnen en sluit zijn deur.

Dezelfde werknemer van eerder komt bij hem. Sympathieke jongeman, nog niet al te sterk in zijn schoenen.

WERKNEMER

Peter, er zijn enkele asbuilts over deadline gegaan. Ik heb--

Peter merkt de waterige, rode ogen en zwetende huid op. Hij ziet enkele werknemers een blik werpen.

WERKNEMER (CONT'D)

--voor een jaar naar India. Dus die drink was de laatste keer dat ik--

Een oudere dame die de uitleg hoort voelt de bui al hangen.

Peter kijkt op zijn horloge en neemt hem naar zijn bureau.

Werknemers volgen vanop de werkvloer. Peter gebaart de jonge man te gaan zitten, zet zichzelf op de rand van zijn bureau er tegenover. Begint rustig uit te leggen en wacht af en toe op een bevestigende knik.

Collega's kijken elkaar aan, ze weten hoe laat het is.

Weer buiten geeft Peter hem een schouderklop en vertrekt, laat hem verdwaasd achter.

Peter passeert een werkhokje...

ILSE (O.S.)

...Wie denkt die dat hij is, Jezus.
 Ik vind dat, dat niet kan. Dat is nu wat ik vind he. Alsjeblieft zeg.
 Woont daar met samen, amai. Ik zou het wel weten.

Van achter het muurtje ziet hij dat haar collega's amper luisteren. Hij kijkt op zijn horloge en steek zijn hoofd binnen.

PETER

Ilse, ik hoorde u juist praten, ik heb dat niet graag.

ILSE

Och Peter neen, neen natuurlijk
hoor dat was--

PETER

Dus liefst niet tijdens de uren. Ik begrijp dat uitlaten over de baas nodig kan zijn en misschien zelfs bevorderlijk voor de werksfeer en daarmee het werk zelf. Maar het was vrij duidelijk dat u collega's nog niet het minst geboeid waren door wat je te vertellen had. Dus valt positief voor de werksfeer al weg. Moesten die uitlatingen nu stimulerend zijn voor uzelf, en hetgene zijn dat jij nodig hebt om in optimale werkmodus te verkeren, en jij dan juist een sterke onmisbare werkkkracht zijn maar laat ons eerlijk zijn...

Peter merkt dat werknemers rondom het meevolgen. De oudere dame die de bui nogmaals voelt hangen.

PETER (CONT'D)

Ik kwam zeggen dat ik er ene geef en of er wat volk mee iets ging drinken...

Enkele collega's kijken elkaar verbaast aan. Eén iemand steekt zijn hand op.

PETER (CONT'D)

...maar dat is nu wat raar he. De vriendin zal content zijn, wat quality time. Allee, tot maandag.

Terwijl hij doorgaat en roept.

PETER (CONT'D)

Goed weekend allemaal.

De medewerker die op gesprek kwam is zijn bureau aan het leegmaken, enkele collega's staan erbij.

EXT. PARKING - SCHEMER

Een parkingstopplaats langs een snelweg, overvolle vuilbakken en wat papierhoopjes in het struikgewas.

Geparkeerd in een van de tientallen lege plaatsen stapt Peter uit. Ziet dat hij een beetje op de naastliggende plek staat.

Hij staat voor zijn openstaande motorkap. Met het boekje en smartphone bij de hand onderzoekt hij de binnenkant.

I/E. WAGEN PETER - SCHEMER

Hij kijkt wat rond onder de stoelen en in verschillende vakjes.

In de koffer, achterin weggestoken, de doos met conservenblikken van eerder.

GELACH.. GEPLONS..

EXT. KAMPVUUR - NACHT

Een grote steekvlam KOLKT de lucht in begeleid door enthousiast GEJUICH.

EXT. PARKING - SCHEMER

Peter steekt zijn vinger omhoog, drukt op het knopje en de koffer sluit zich voor hem.

EXT. PARKING - SCHEMER

Een donkere hemel, geen sterren te zien door lichtpollutie. Hij houdt zijn hand voor het lantaarnlicht, een tweetal sterren.

Peter ligt op zijn rug op de motorkap, sneeuwengel-gewijs spreidt en sluit hij armen en benen.

Hij doet alsof hij een passant is, aangereden wordt en op de motorkap belandt, gebaart kwaad naar de lege bestuurdersplek.

Loopt aan, een onhandige motorkapduik.. SMAK op de grond.

Oranje zwaailichten in de verte.

Hij herparkeert de wagen beter tussen de lijnen, knoopt zijn vest, gaat naast zijn wagen staan en kijkt ostentatief op zijn horloge.

EXT. PARKING - SCHEMER

Een gezette WEGENHELPER met volle snor, koplamp op, pruts aan de motor.

De wegehelfer komt met zijn tablet naast Peter staan.

PETER

Ik zit hier al een uur te wachten,
ik had het probleem al uitgezocht
voor u. Jij hebt dat nu opgelost,
bravo. Ik moet weg, ik heb nog
werk.

WEGENHELPER

Sorry ik moet deze lijst afgaan,
dan mag ik hier een vinkje zetten
en dan mag u gaan.

PETER

Kijkt eens goed naar ons.
(gebaart naar zich en zijn
wagen)

Denk je dat de bedoeling van dat
systeem is om mensen zoals mij
onnodig langer op te houden? Neen,
dat is er om mensen als u in banen
te leiden en niet zelf te laten
denken. Ik zeg u, ik heb het al
voor u opgelost en...

Peter TIKT het vinkje aan.

PETER (CONT'D)

.. suskewiet, voilà se. Ge hebt
mijn volledige goedkeuring om te
vertrekken. Moest iemand mij bellen
ik zeg dat gij alles hebt
nagekeken. Moest ik tijdens deze
rit terug iets voor hebben, bel ik
wel iemand anders.

WEGENHELPER

Zeg ik wou dat wel niet he.

PETER

Ik zou eerder zeggen
(gebaart naar de
wegenhelper)
merci en
(naar zichzelf)
graag gedaan.

De dik gesnorde man stapt naar voor en SPUWT in Peters
gezicht. Hij duwt hem stelselmatig achteruit zodat hij kont
eerst, achterhoofd BOTSEND, in zijn auto valt.

De man neemt een hand vol zand en smijt die de wagen in.

Een stofwolk POFT de deur uit.. KUCH.. KUCH..

WEGENHELPER

Mensen als gij zijn de reden dat ik
niet meer graag ga werken.

INT. POLYVALENTE ZAAL - NACHT

Verwarring en afschuw in de cirkel.

PETER

Awel van het vinken zetten. Als uw vinkje dan suskewiet zegt dan mag je een streepje zetten. Soit, gat in uw cultuur.

I/E. HUIS PETER - VOORDEUR - SCHEMER

SABRINA, jonge twintiger, in haar element als volwassen dame en onschuldig onbewust van haar bevoorrechting.

Ze maakt zich klaar om te vertrekken. Peter ernaast in cozy kleren met een kom soep.

Hij overhandigt haar zijn autosleutel. Ze glimlacht, geeft hem een verzorgende kus en vertrekt.

Peter HOEST en wuift dag aan Sabrina's wachtende vrienden.

PETER (V.O.)

Ik had dan eindelijk nog is een avondje voor mij alleen wat nog wel eens chill was.

INT. HUIS PETER - LIVING - SCHEMER

Peter ploft neer in een zetel. Boven hem waait een veertje binnen langs de raam.

VRIENDIN SABRINA (O.S.)

Serieus.. Wat doe jij bij die gast?

SABRINA (O.S.)

Heb je dat huis al eens gezien?

KAMERAAD SABRINA (O.S.)

Ze hangt nog niet vast he.

GELACH..

Peter sluit zijn ogen.

INT. HUIS PETER - KEUKEN - SCHEMER

Hij giet de goudvisjes voorzichtig terug in de propere visbak.

PETER (V.O.)

Nog een beetje voor het werk gedaan, iets belangrijk afgemaakt.

Hij doet een vissenmondkusje naar de vissen.

INT. HUIS PETER - LIVING - NACHT

Peter in de zetel met een dekentje over zijn benen.

TV: Het einde van een sportfilm.

PETER (V.O.)

Ik weet het, all work en no play
maar dat hoort er bij. Daarna nog
wel even de sport gezien.

Peter snottert en leeft mee.

Regelmatig PLINGEN berichten binnen op zijn gsm.

DE MUSKETIERS

JEF: Iemand eentje drinken?

KIM: ja graag :)

BERRE: Me Too

FLIP: #Methree :p "emoticon boom"

STEVE: Check! Eentje maar? :p

Peter zet zijn gsm op niet storen...

...Inkomende oproep...

Herman Van Duren CEO

INT. HUIS PETER - BUREAU - NACHT

Peter PLOFT neer in zijn bureaustoel.

PETER

Neen hoor, geen probleem. Ik was
toch nog een beetje bezig.

HERMAN (V.O.)

Ik zeg zo'n zaken liever face-to-
face maar...

Peter schudt het hoofd.

PETER (V.O.)

Fucking Ilse...

HERMAN (V.O.)

Dit is echt de druppel. Ja Peter,
uw cijfers zijn goed, maar--

PETER

Maar Herman geef toe, die klagers
wie zijn dat?

HERMAN (V.O.)

Peter, dat leidt een eigen leven.
Dat is niet meer terug te draaien.

(MORE)

HERMAN (V.O.) (CONT'D)

En daarom, je weet we zijn content,
willen wij u vragen om opnieuw site-
ingenieur te worden voor jouw
regio.

Peter rolt achteruit met zijn bureaustoel.

HERMAN (V.O.)

Dat ging u goed af, terug jouw
regio.

Peter buigt voorover.

PETER (V.O.)

Ik heb op 4 jaar tijd 2 keer
promotie gemaakt. Van Site
Ingenieur naar Project Manager,
naar Junior Director.

Hij komt terug recht aan zijn bureau en neemt een pen vast.

PETER

En moest nu Ilse haar klacht
intrekken of zich excuseren of dat
ze toevallig ontslagen wordt?

HERMAN (V.O.)

Peter ik heb niets--

PETER

Niet zomaar he, ik zou wel iets
effectief kunnen vinden dat we
ontslag met reden of op staande
voet kunnen geven.

Een ZUCHT door de telefoon...

Peter draait een kwartslag, herpakt zich snel.

PETER (CONT'D)

Grapje hè Herman. Een misplaatste
poging tot het wat luchtiger maken.
Je hebt uiteraard gelijk. Geef mij
alstublieft nog één kans. Ik vind
het zelf ook al een tijdje en ik--

HERMAN (V.O.)

Peter neen.

Peter staat recht.

PETER

De uitnodigingen zijn onderweg...
Het moest een verrassing zijn maar
wij gaan dus trouwen en ik heb u en
een hele groep van het werk
uitgenodigd... ook daarom.

(MORE)

PETER (CONT'D)

Dan kunnen zij mij van een andere kant leren kennen, met mijn vrienden zien, wat banding.

HERMAN (V.O.)

Jongen--

PETER

Dat is iets positief he, iets mooi. En tegelijk een gratis teambuilding voor het werk.

Een diepe ADEMHALING... intense focus bij Peter.

HERMAN (V.O.)

Goed, ok proficiat. Als dit ontploft is het uw vrijwillig ontslag.

KLIK...

Peter zakt, dieper... voorovergebogen, tot gehurkt, op zijn knieën, zoekt steun met de handen, valt neer op zijn zij, kantelt open naar zijn rug.

Hij ADEMT uit, verder en verder.

INT. HUIS PETER - BUREAU - NACHT

Peter ligt op zijn rug op het tapijt. Rondom hem glazen "trofeeën" met gravures.

Hij houdt er een voor zijn oog, elk oog een andere trofee, trofeeën over mekaar...

Hij duwt op de sleutel van zijn MX-7. Buiten BRULT de wagen tot leven, een oranje GLOED pinkers en wit licht vult de kamer. Motor en lichten weer uit, weer aan, uit... aan...

Het autoalarm LOEIT aan, ritmisch vult de kamer oranje af en aan. Door de glazen prisma's net vlammen KOLKEND over het plafond.

I/E. WAGEN PETER - NACHT

Peter voelt over het glanzende dashboard, het luxueuze leren stuur. Hij geeft gas, meer en meer, knijpt stevig in het stuur. Plankgas in neutraal. De motor GIERT maar blijft ter plaatse.

INT. HUIS PETER - BUREAU - NACHT

Peter schiet recht, ademt DIEP in.